ماهنامه
حراء
میاشتنی
Monthly
Hera
ماهنامهٔ تربیتی، علمی و دینی

دوشنبه د ۱۴۰۰ل د جدي٦مه، د جمادي اولی۲۲مه، د ۲۰۲۱م د دسمبر ۲۷ درېیم کال ۲مه گڼه

AAIAN FOUNDATION
Registered Charity in the UK
Reg No: 1145407

فضیلت سنت صبح

از مادر مومنان عایشه "رضی الله عنها" روایت شده که گفت:
رسول الله "صلی الله علیه وسلم" بر هیچ نماز نافله (و سنت) همچون دو رکعت نماز (سنتی) که قبل از نماز صبح می‌خواندند مواظبت نمی‌کردند.
رواه مختصر مسلم ـ حدیث ـ ۷۲۴

سرمقاله

اخوت اسلامی یگانه راه پیروزی مسلمانان

یقینا که اخوت و برادری یکی از نعمت های بزرگی الهیست.
نعمتی است که دو بعد را در بر می گیرد یکی بعد مادی،تعاون و همکاری است که ارتباط را در میان دو شخص مستحکم می سازد.
دیگر بعد معنوی که به اساس آن اجر و پا داش از جانب الله منان داده می شود.
حکومت اسلامی به نکات، اساسات و بنیاد های ضرورت دارد که جامعه و حکومت اسلامی را از بحران، نابسامانی،اختلال،فساد،تبه کاری و ستمکاری به سوی رفاه،آسایش،آسودگی، ثبات،سکون،تحمل پذیری و همدیگر پذیری سوق بدهد.
بناء اخوت و برادری اسلامی هم یکی از بنیاد های خیلی ها محکمی است که بخاطر ثبات حکومت اسلامی مهم است.
منظور ما از اخوت اسلامی،همدیگر پذیری،همبستگی،همدلی،تعاطف، اتحاد،عفو ،گذشت، بخشش... می باشد.
ملتی می تواند که به فلاحیت و نجاحیت برسد که باید انعطاف پذیری،بخشش، صبر و شکیبایی را سر مشق گفتار و اعمال خود قرار بدهند.
اگر کمی به سیرت رهبر کونین حضرت محمد(ص) توجه کنیم در می یابیم که نبی علیه السلام بخاطر استحکام و ثبات دولت اسلامی خود پیمانی و میثاقی را در میان مهاجرین و انصار به نام پیمان اخوت و برادری بست.
و هکذا ابن عباس(رض) زمانی که در مسجد معتکف بود غلامی داخل مسجد شد و در گوشه یی نشست و ابن عباس(رض) از او پرسید چرا غمگین هستید؟ غلام جواب داد من می خواهم رقبه یی خود را از سید و مالک خود آزاد کنم اما مبلغ کافی همرای خود ندارم ابن عباس(رض) بخاطر رفع حاجت غلام از مکان اعتکاف بیرون شد و حاجت او را بر آورده ساخت وقتی که از ایشان در این مورد سوال شد او فرمود که من از نبی علیه السلام شنیدم که کسی که در اعتکاف باشد و بخاطر رفع حاجت مخلوق الله از آنجا بیرون شود اجر و پاداش او مانند ده شخص معتکف است.
این حدیث اهمیت و ارزش اخوت و برادری اسلامی را در میان ملتها بیان می کند و این را برای مسلمانها تفهیم می کند که تا زمانی که ملتهای مسلمان در میان خود صمیمیت،اخوت و همدیگر پذیری نداشته باشند به پیروزی واقعی دست پیدا نخواهند کرد.

اسلام د ټولو پیغمبرانو دین دی

صفحه ۲

فقر، افتخار نیست

صفحه ۲

اسلام چگونه دگرگونی میخواهد؟

مخ ۳

څه ډول له اسلام سره د خلکو مینه پیدا کولی شو؟

مخ ۵

Rights Of Muslims Upon Us

page 6

ISLAMIC CONCEPT OF SPIRITU-ALITY

page 7

اسلام د ټولو پیغمبرانو دین دی

هېڅ آسماني دین ته له اسلام پرته مونږ کوم بل نوم نشو ورکولی، او دا ځکه چې لوی څښتن ونه غوښتل تر څو د هغه له لوري د را استول شوو دینونو لپاره له اسلام پرته کوم بل نوم غوره او وټاکل شي او د ټولو آسماني دینونو لپاره د اسلام کلمه مناسبه کلمه بريښي، هغه دین چې لوی څښتن تعالی د خپلو بندګانو د هدایت لپاره په هر عصر کې را استولی ؤ.

که تاسې یوه شېبه له ماسره فکر وکړئ؛ نو تاسې ته به هم څرګنده شي چې د اسلام دین لوی څښتن تعالی د محمدیت په نوم نه دی نومولی، لکه څرنګه چې مسېحیت پرې نومول شویدی، البته د مسېحیت د کلمې څخه مراد په اصل کې حضرت مسیح – علیه السلام – دی؛ نو له همدې کبله مونږ ویلی شو چې د اسلام مبارک دین په حقیقت کې د ټولو انبیاوو – علیه السلام – یو مشترک دین دی؛ لکه چې لوی څښتن تعالی مونږ ته په دې اړه داسې لارښوونه کوي: ﴿شَرَعَ لَكُم مِّنَ الدِّينِ مَا وَصَّى بِهِ نُوحًا وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ وَمَا وَصَّيْنَا بِهِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى وَعِيسَى أَنْ أَقِيمُوا الدِّينَ وَلَا تَتَفَرَّقُوا فِيهِ﴾. (الشوری: ۱۳).

ژباړه: (لوی څښتن تعالی) تاسې ته له دین څخه هغه څه بیان کړي دي، په کوم څه باندې چې حضرت نوح – علیه السلام – هم سپارښتنه (وصیت) کړی ؤ، او (ای محمده!) په هغه څه باندې چې مونږ تاته وحې کړې وه، په همدې څیزونو سره مونږ حضرت ابراهیم، موسی او عیسی – علیه السلام – ته هم وحې (حکم) کړی (ددې ټولو پیغمبرانو دین یو ؤ، او په اخلاقو، عقائدو او د دین په بنیادي مسائلو کې د ټولو پیغمبرانو – علیهم السلام – تګلاره یوه وه، أما په فروعي مسائلو کې د شریعتونو تر منځ که کوم فرعي او جزئي اختلافاتو شتون درلود؛ نو دا بیا یوه جلا مسئله ده).

اسلام خورا یوه شامله کلمه ده او پراخ مفهوم لري، د اسلام شامل فهم مونږ ته د همدې ښوونه کوي چې: یوازې د اسلام د یو اړخ لپاره د ټول اسلام کلمه کارول په حقیقت کې نورو ته د اسلام په اړه منفي ذهنیت او نیمګړی انځور وړاندې کول دي، ځکه چې اسلام هم قول دی، هم عمل، هم اعتقاد دی او هم د غوره اخلاقو ټولګه.

دا هغه بنسټیز اسلامي توجیهات او لارښودني دي چې ټولو انبیاوو – علیهم السلام – به ورته ځانګړې پاملرنه کوله، همداراز اوس ستاسې پام د یوې بلې مهمې نقطې په لوري را اړوم او هغه دا چې: هغه مُحرمات او مَنهیّات (ناروا څیزونه) چې پیغمبرانو – علیهم السلام – به ورڅخه خپل أتباع (پیروان) منع کول، دا ټول سره یو ډول دي او سره هېڅ فرق نلري.

البته دا خبره هم باید له یاده ونه باسو چې په فروعي مسائلو کې آسماني دینونه که چېرې کوم اختلافات لري؛ نو هغه هم ددې لپاره چې تر څو د هر عصر له غوښتنو سره سم او د خلکو د اړتیاوو په پام کې نیولو سره د هغوی د ستونزو درملنه وشي، او دا جُزئي او کوچني مسائل د هرې سیمې د خلکو، وختونو، چاپېریالونو او راتلونکو نسلونو سره وخت په وخت پکې تغییر او بدلون راځي.

[د انبیاوو – علیهم السلام – له لوري د هغوی په شریعتونو کې د هر عصر په تناسب سره په فرعي مسائلو کې بدلون رامنځ ته شویدی، او ځینې هغه احکام چې د حضرت موسی – علیهم السلام – په شریعت کې یې شتون درلود، خو درانده احکام وو؛ لکه: په موسوي شریعت کې د خالي (شنبې) د ورځې تعظیم او درناوی، د ماهي او د اوښ د غوښې او د وازدو له خوړلو پرهیز او ددې شیانو د خوړلو د تحریم مسئله....]، خوکله چې له موسی – علیهم السلام – وروسته عیسی – علیهم السلام – راغی؛ نو بیا هغه دا پورته شیان خپل قوم ته حلال وګرځول؛ نو له همدې کبله کله کله وینو چې د ځینو لپاره په یو وخت کې یو څه حرام وي، خو د وخت په تېرېدو سره همدا محرمات (حرام شوی شیان) بیا د بل أمت له خلکو لپاره حلال ګڼل شویدي؛ لکه: همدا خبره چې د حضرت عیسی – علیهم السلام – په هکله را نقل شوېده؛ لکه چې لوی څښتن تعالی ارشاد فرمایي: ﴿ولأحلّ لكم بعض الذي حُرّم عليكم﴾ (سورة آل عمران: ۵۰). ژباړه: (حضرت عیسی – علیهم السلام – خپل قوم ته وویل): تر څو ستاسې لپاره ځینې هغه شیان چې حرام ګرځول شوي وو حلال وګرځوم.

په پای کې به خپله همدا مقاله په دې وینا سره پای ته ورسوو چې: اسلامي شریعت د همدې لپاره را استول شوی دی تر څو پخواني ټول منحرفه شوي او لاس خوړل شوي ادیان پرې منسوخ کړي او بیا په خورا حکمت سره د دوی د منحرفه عقائدو او خرافاتو څخه مسلمان ملتونه خبر کړي، د اسلام په راتګ سره د پخوانیو دینونو هر څه حرام ونه ګرځول شول، بلکې هغه څه چې ګټور ول؛ نو هغه هیڅکله هم اسلام نه دي حرام ګرځولي، بلکې له دې څیزونو څخه یې یوازې هغه څه حرام وګرځول، په کومو کې چې د وخت په تېرېدلو سره پکې تحریف او یا هم نیمګړتیاوې رامنځ ته شوي وې، او بالآخره اسلام د یو وروستي الهي شریعت په توګه سره چې د هرې سیمې او چاپېریال او همداراز د هر وخت و زمان سره تطابق لري د یو صحیح دین په توګه سره ومنل شو.

****

فقر، افتخار نیست!

ترا قناعت می‌دهند که فقر عیب نیست، خداوند فقرا را دوست دارد، پیامبر فقیرانه زیست، قناعت گنج شایگان و نابودنشدنی انسان است، زیاده‌خواهی رزیلت است و دنیاگریزی و دنیاستیزی فضیلت، دنیا زندان مسلمان و زندگی دنیوی چند روزی بیش نیست؛ پس نباید بدان دل بست و باید در آن مسافرانه زیست.
این نوع برداشت ترفند جدیدی جهت تخدیر عقلی و اندیشه‌ای مسلمانان است و انسان مؤمن را عجول، عاطفی و مسئولیت‌نشناس بار می‌آورد، تا از فقرش لذت ببرد و به ضعف و ناتوانی تن در دهد. جهان را به نام و کام دیگران ببیند و خودش تماشاگر بازی زندگی و سرنوشت محتوم و مختوم خود باشد.
اگر این ترفند و فریب نیست؛ چرا از سرمایهٔ حضرت عثمان و تجهیز یک لشکر «جیش العسرة» توسط او چیزی نمی‌گویند. چرا از طلحه و باغ‌هایش سخنی به میان نمی‌آورند. چرا از زبیر و زمین‌هایش یادی نمی‌کنند. چرا از تجارت ابن عوف و صدقات ابن أبی وقاص چیزی به زبان نمی‌آورند. چرا دعای مسنونی که روزانه ورد زبان پیامبر ما بود و هموار از کفر و فقر به خدا پناه می‌جستند «أللهم إني أعوذ بك من الكفر والفقر» نمی‌خوانند. چرا از حدیث «اليد العُليا خير من اليد السفلي_دست بالا و نیازبرآور بهتر از دست پایین و نیازمند است» و حدیث «المؤمن القوي خير عند الله من المؤمن الضعيف_مسلمانِ قوی در نزد خدای از مسلمان ضعیف بهتر است» یادآوری نمی‌کنند.
می‌دانی چرا چنین می‌گویند و ترا چنین می‌خواهند؛ تا نیازمند و درمانده بمانی؛ تا تو به فقرت فخر بورزی و آنان مال و منال ترا به یغما ببرند؛ تا چنان زار و ضعیف بمانی که از حقوق حقهٔ خویش مطالبه نتوانی؛ و تا چنان درگیر ضرورت‌های روزانه‌ات بمانی که از فردا غافل شوی و فرصتی برای دادخواهی نداشته باشی.
خوب است که فلسفهٔ زندگی را درست درک نماییم. مفاهیم دینی را عجولانه و سطحی برداشت و تفسیر نکنیم. از صحت و شأن ورود روایات دینی کاملا آگاه و مطمئن شویم. دینِ خود را از هر کس و ناکسی فرا نگیریم. در برخورد با مفاهیم و مسائل مهم زندگی کمی از چاشنی عقل خداداد خویش نیز استفاده کنیم.

اسلام چگونه دگرگونی میخواهد؟

تفاوت آراء و نظریات در ارتباط انقلاب گري اسلامي ما را وادار مي سازد که تعریف دقیق واساسي را براي دگرگوني اسلامي پیشکش نماییم تا از هر گونه نظریات غلط وغیراسلامي پاك ومبرا باشد.

- دگرگوني اسلامي جلوه گاه سیاسي مملکتي از مما لك نیست .
- دگرگوني اسلامي دستور تثبیت شده یك دولت نیست که به مقتضاي آن بعضي نواهي را حرام قرار داده وبرخي اوامر آن راتطبیق کند.
- دگرگوني اسلامي به منزله قانون اساسي توشیح شده یك کشور نیست که بر مبناي آن دین آن دولت ویا دین رئیس جمهور آن اسلام باشد.
- دگرگوني اسلامي به دار آویختن منحرفان سیاسي واخلاقي ونافذ نمودن حکم اعدام یك جامعه نمایان نمي گردد.
- دگرگوني اسلامي درپي محو نمودن با طل که باعث اظهار شدن حق نبا شد نیست .
- دگرگوني اسلامي به باور هاي علمي در تضاد نبوده ودر پیشرفت هاي امروزي منافات ندارد. یقینا دگرگوني اسلامي مبني بر شکستاندن اساس وبنیادهاي مقننه وفکري جامعه جاهلي و جاگزین نمودن اندیشه ها واساسات وقوانین اسلام استوار میباشد.
- دگرگوني اسلامي عبارت از منقاد گردانیدن مردم به خداوند درتمام ابعاد زندگي است.
- دگرگوني اسلامي اینکه زمامداران جامعه به راه خداوند حکومت کنند .
- دگرگوني اسلامي دگرگوني اساسي است که برعادات وسرشت جاهلي سازگار نیست.

چرا دگرگوني اسلامي ؟

واقعاً دگرگوني اسلامي طبق اوصاف مذکور از یك سو فرض شرعي است که باید انجام داده شود واز طرف دیگر ضرورت انساني است، زیرا که معطل قرار دادن حاکمیت دین خداوند در جهان ومسلط بودن ساختار وقوانین ضد اسلامي و بشري قیام وتغییرات را بر مسلمانان لازم گردانیده واقامه حکومت اسلامي را ضروري مي پندارد.

فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّىٰ يُحَكِّمُوكَ فِيمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ لَا يَجِدُوا فِي أَنفُسِهِمْ حَرَجًا مِّمَّا قَضَيْتَ وَيُسَلِّمُوا تَسْلِيمًا [النساء: ٦٥]

ترجمه «قسم به خداوند! اي پیغمبر به تو ایمان نمي آورند تا که تو را حاکم قرار دهند درآنچه که دربین شان مشکل واقع شده ودر آنچه که تو فیصله نمودي احساس تنگي نمي کنند تابعدار ومنقاد مي با شند»

أَمِ اتَّخَذُوا مِن دُونِهِ أَوْلِيَاءَ فَاللَّهُ هُوَ الْوَلِيُّ وَهُوَ يُحْيِي الْمَوْتَىٰ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ [الشورى: ١٠]

«درآنچه که اختلاف نمودید قضا وفیصله آن به خداوند راجع مي شود خداوندي که پروردگار من است به او اتکا نموده وبه سوي او رجوع مي کنیم.»

واقعاً تحقق جامعه اسلامي بدون دگرگوني ممکن نیست. دراینجا لوازم واحکام شرعي است که اجراي آن بدون دولت اسلامي ممکن نیست. مفهوم قاعده شرعي است « آنچه که واجب بدون آن تمام نمي شود خودش واجب است.»

دگرگوني اسلامي ضرورت انساني است که راجع به آن اسباب وعلل متعددي را به طور فشرده پیشکش مي کنیم:

• نجات بشر از فقر و بیچارگي که تمدن غرب به جا گذاشته است.
• نفس ورشکستگي تمدن غرب دگرگوني اسلامي را ضرورت مبرم مي پندارد.
• فروپاشي مذهبي در جهان و در اخیر فروپاشي چین دگرگوني اسلامي را مؤثق تر مي سازد.
• اگر عمیقا به وضعیت زندگي سرزمین هاي اسلامي متوجه شویم ایجاد دگرگوني اسلامي را اکیداً ایجاب مي نماید .
• اینجا سرزمین هاي وجود دارد که مي خواهند در زیر سایه اسلام زندگي نمایند ولي نظر به بُعد مسافه از مسلمانان، دین اسلام به آنها طوري غیر منصفانه وانمود مي گردد که آنها از دین اسلام متنفر شده اسلام نیاورند !
• اینجا نواحي دیگري درجهان اسلام وجود دارد که از تسلط گروه هاي چپ و راست شاکي هستند، احزاب چپ و راست بالاي آنها با اسلحه جنگي مسلط بوده علیه اسلام جنگ آشتي نا پذیر دارند وهمچنان نواحي دیگري درجهان اسلام وجود دارد که خود را به شرق وغرب به اردوگاه هاي مختلف به فروش رسانیده ، ملت وقدرت دولت خود را در خدمت استعمار قرار داده است. یقیناً رویداد هاي تلخ که دربالاي ملت مسلمان وجهان اسلام صورت گرفته ومي گیرد دگرگوني اسلامي را براي نجات عالم اسلام اکیدا لازم مي گرداند.

اولا نجات ورهایي جهان اسلام از حالت موجوده وبه دست آوردن مقام رهبري در رهنما یي بشر. درمرحله دوم رهاي بشر ازهلاکت وسرگرداني که به آ ن مواجه است.چنانچه خداوند(ج) مي فرماید:

وَكَذَٰلِكَ جَعَلْنَاكُمْ أُمَّةً وَسَطًا لِّتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ وَيَكُونَ الرَّسُولُ عَلَيْكُمْ شَهِيدًا وَمَا جَعَلْنَا الْقِبْلَةَ الَّتِي كُنتَ عَلَيْهَا إِلَّا لِنَعْلَمَ مَن يَتَّبِعُ الرَّسُولَ مِمَّن يَنقَلِبُ عَلَىٰ عَقِبَيْهِ وَإِن كَانَتْ لَكَبِيرَةً إِلَّا عَلَى الَّذِينَ هَدَى اللَّهُ وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُضِيعَ إِيمَانَكُمْ إِنَّ اللَّهَ بِالنَّاسِ لَرَءُوفٌ رَّحِيمٌ [البقرة: ١٤٣]

ترجمه : « همچنان شما را امت میانه گردانیدیم تا به مردم گواه باشید وپیغمبر به شما گواه باشد.

برخي ازمردم به این عقیده هستند که دگرگوني اسلامي به جز دریافتن ثواب خداوند (ج) ونجات ازعذاب آن درآخرت فایده دیگري ندارد. ولي ما مي گوییم که به دست آوردن ثواب ونجات از عذاب موضوعي است که ارزش آن واضح است، درواقع دگرگوني اسلامي دست آوردهاي مهم را در این دنیا نیز درقبال دارد، که از آن جمله :

-استحکام وپایداري ایمان، موجودیت، عقیده واخلاق مسلمان.
- استواري وپایداري وحدت ویکپارچگي، نیرو وقوت و توانمندي حل مشکلات سیاسي ونظامي مسلما نان .
- تحقق خود کفایي ومساوات در زندگي اقتصادي مسلمانان.
- تحکیم تامین صلح وامنیت در زندگي اجتماعي مسلمانان.
- استحکام رهبري سالم وپسندیده، خانواده صالح ، جامعه ودولت نیك وصالح.
- تحقق توسعه وگسترش اسلام درسراسر جهان.
- تحقق اظهار اساسات وقاموس اسلام که عملاً تثبیت کننده واقعیت ها است.
- برقرار وجاگزین نمودن نیروي ثالث دربین گروهاي جنگ طلب ، تثبیت مساوات درجهان ، مبارزه علیه نیروهاي شرق وغرب ودفع تجاوز هاي دائمي آنها ، تضمین زندگي وحقوق گروه هاي مستضعف وتأمین معیشت آبرومندانه شان.
- تثبیت قیادت ورهبري اندیشه ها وسلوك اسلامي بعد از فروپاشي ودرماندگي تمدن غرب درجهان.

تثبیت دگرگوني اسلامي یعني چي ؟

ما زماني که مردم را به دگرگوني اسلامي دعوت مي دهیم باید حقیقت ونتیجه آن را درك کنیم. واقعا تحقق دگرگوني اسلامي کار عادي وساده نیست ویا انقلاب مانند دیگر انقلاب ها نیست. یقینا دگرگوني اسلامي به زود ترین فرصت اسلام را نظام ومنهجي مطرح خواهد نمود که در برابر آن نظام دیگري درجهان وجود نداشته باشد.

• ازاین جهت زود است که تمامي نیروها وقدرتهاي روي زمین براي توقف نمودن دگرگوني ونهضت اسلامي قیام نمایند .
• ازین رو زود است که نیروي یهود ، عیسوي ها وکمونست هاي جهان بر ضد دگرگوني اسلامي گرد هم آیند.
• ازین خاطر زود است که اکثر گروه هاي عربي بر ضد دگرگوني اسلامي هماً هنگ شوند .
• ازین جهت به زودي تمامي گروهاي بنام مسلمان درضد دگرگوني اسلامي معامله نمایند.

یقینا راه دگرگوني اسلامي بس دشوار وخطرناك بوده ولي یگانه راه حق ومستقیم است. « حق برتراست که پیروي شود.»

وَأَنَّ هَٰذَا صِرَاطِي مُسْتَقِيمًا فَاتَّبِعُوهُ وَلَا تَتَّبِعُوا السُّبُلَ فَتَفَرَّقَ بِكُمْ عَن سَبِيلِهِ ذَٰلِكُمْ وَصَّاكُم بِهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ [الأنعام: ١٥٣]

ترجمه: «یقینا این راه من مستقیم است، ازآن اطاعت وپیروي کنید ، راه هاي مختلف را پیروي نکنید ، پراگنده مي شوید.»

فَذَٰلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمُ الْحَقُّ فَمَاذَا بَعْدَ الْحَقِّ إِلَّا الضَّلَالُ فَأَنَّىٰ تُصْرَفُونَ [یونس: ٣٢]

« بعد از حق جز گمراهي نیست.»

سیرت اخلاقی رسول گرامی ﷺ

احوال شخصی پیام اکرم (ﷺ) بخش بیست و یکم

صدقه

اگر در زندگی پیامبر اکرم ﷺ دقت نماییم، بدرستی در خواهیم یافت که آنجناب ج زندگی خویش را بین زهد واقعی، و کمال احسان و نیکی عیار نموده بود، در حالیکه دو تا سه ماه می‌گذشت ولی آتشی در هیچ یک از خانه‌های پیامبراکرم ﷺ روشن نمی‌شد، غذای شان خرما وآب می‌بود. با این حال، آنجناب ج بیشتر از هرکسی سخاوت و دل و دست باز داشتند. جود و کرمی داشتند که توانایی آن در احدی نبود، و همچو کسی که از فقر نمی‌هراسد، بخشش می‌کرد. ایشان ﷺ می‌فرمود: «لَوْ كَانَ لِي مِثْلُ أُحُدٍ ذَهَبًا مَا يَسُرُّنِي أَنْ لاَ يَمُرَّ عَلَيَّ ثَلاَثٌ، وَعِنْدِي مِنْهُ شَيْءٌ إِلَّا شَيْءٌ أُرْصِدُهُ لِدَيْنٍ» یعنی «اگر من مثل کوه احد طلا می‌داشتم، خوش می‌بودم که سه شب برمن نگذرد و از آن چیزی نزدم باقی نمانده باشد، جز چیزی را که برای قرض نگهداری کنم». [صحیح بخاری (۲۳۸۹)]

ویا بیشتر ازهر زمانی در موسم حج بذل و عطا نمودند، ایشان ج صد شتر را، اعم از گوشت، پوست، و پوشش زیر پالان آن‌ها را بر فقرا و مساکین تقسیم نمود. همچنان در چند موضعی دیگر این موسم بر مردم صدقه و خیرات داد. [صحیح مسلم (۱۳۱۷، ۱٦۷۹)]

و یا روزی مرد بادیه نشینی که تازه مسلمان شده بود نزد آنجناب ﷺ آمد و درخواست مال نمود، پیامبر اکرم ج رمهٔ بزرگی از گوسفندان را که بین دوکوه قرار داشت به او عطا نمود، وقتی آن مرد نزد قومش رفت گفت: «يَا قَوْمِ أَسْلِمُوا، فَإِنَّ مُحَمَّدًا يُعْطِي عَطَاءً لاَ يَخْشَى الْفَاقَةَ». [صحیح مسلم (۲۳۱۲)] «ای مردمم! مسلمان شوید زیرا محمد ﷺ چنان بخشش و عطا می‌نماید که از فقر نمی‌هراسد».

اینگونه زهد و بی‌میلی ایشان با دنیا ومتاع آن بخاطری بود که علاقه ومحبت شان با الله تعالی بی‌حد زیاد بود، چون خویش را به منظور رضا و خوشنودی اوتعالی فارغ نموده بود، از عیش و عشرت دنیا دست کشید، تا آنکه همه دنیا در نزد ایشان برابر با یک بال پشه هم، ارزش و اهمیتی نداشت.

حج: پیامبر گرامی ﷺ در حج نیز مانند همیشه، بیش از دیگران الله متعال را یاد نموده و می‌پرستید، ارتباط ایشان با الله با وجود همه مشغولیت‌ها و مسؤولیت‌های که بر دوش داشتند، مانند همیشه قوی ومحکم بود. ایشان در این موسم بزرگ وگردهم آیی تاریخی حجاج بیت الله را رهبری نموده آن‌ها را به امور دین شان آگاه می‌ساخت، همچنان توجه خاص به همسران خویش داشت و در مورد آنان از صبر وتحمل کار گرفته با آن‌ها احسان و رویهٔ نیکو داشت. با وجود این همه مشغولیت و مسؤولیت‌ها، در ارتباط ایشان با پروردگار سبحان هیچ گونه تفاوت یا تکاسل ویا تأخیری صورت نگرفته وایشان را از تواضع و شکستگی در مقابل پروردگار باز نمی‌داشت.

مداومت بر ذکر الله تعالی: رسول گرامی ﷺ در سنگین کردن میزان اعمال نیک با گفتن ذکر الله تعالی کوشا بود و زبان مبارک شان همیشه با ذکر الله تعالی تر می‌بود، ام المؤمنین عایشه ل می‌گوید: «كَانَ رَسُولُ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَذْكُرُ اللهَ تَعَالَى عَلَى كُلِّ أَحْيَانِهِ» [صحیح مسلم (۳۷۳)]. «رسول الله ﷺ در هر حال و اوقاتش الله را یاد می‌نمود».

و آن جناب ﷺ به اصحاب توصیه می‌نمود تا زبانشان به یاد الله همیشه تر باشد، طوریکه فرمودند: «لا يَزالُ لِسَانُكَ رَطْباً مِنْ ذِكْرِ اللَّهِ» [سنن ترمذی (۳۳۷۵)]. «همیشه به یاد الله تر زبان باش». زیرا یادکردن پروردگار، نشانه محبت قلبی فرد نسبت به محبوبش می‌باشد.

و فرمودند: «وَاللَّهِ إِنِّي لَأَسْتَغْفِرُ اللَّهَ وَأَتُوبُ إِلَيْهِ فِي اليَوْمِ أَكْثَرَ مِنْ سَبْعِينَ مَرَّةً» [صحیح بخاری (٦۳۰۷)]. «سوگند به الله که من در روز بیش از هفتاد بار از الله بخشش می‌خواهم و بسوی او توبه می‌کنم».

و در موضع دیگر فرمود: «إِنَّهُ لَيُغَانُ عَلَى قَلْبِي، وَإِنِّي لَأَسْتَغْفِرُ اللهَ فِي الْيَوْمِ مِائَةَ مَرَّةٍ» [صحیح مسلم (۲۷۰۲)]. «همانا بر دلم از ذکر فتور و سستی پیدا می‌شود (در لحظه‌های گرفتاری) و من روزی صد بار استغفرالله می‌گویم».

په ژمي کې ستاسې بدن ۵ اساسي ویټامینو ته اړتیا لري

د ژمي په موسم کې ځینې ناروغۍ د معدني موادو له کمښت څخه رامنځته کیږي. د لاندې ویټامینونو له لارې د بدن اوبه پوره کولی او د یو شمېر ناروغیو مخه پرې نیولی شو.

ویټامین سي:

د ژمي له راتګ سره د سکاروي یا سینه بغل، او زکام په شان ناروغۍ یوځای راځي دا په داسې حال کې ده چې د ویټامین سي په خوړلو د بدن دفاعي سیستم قوي کیږي او یا دغه ناروغۍ

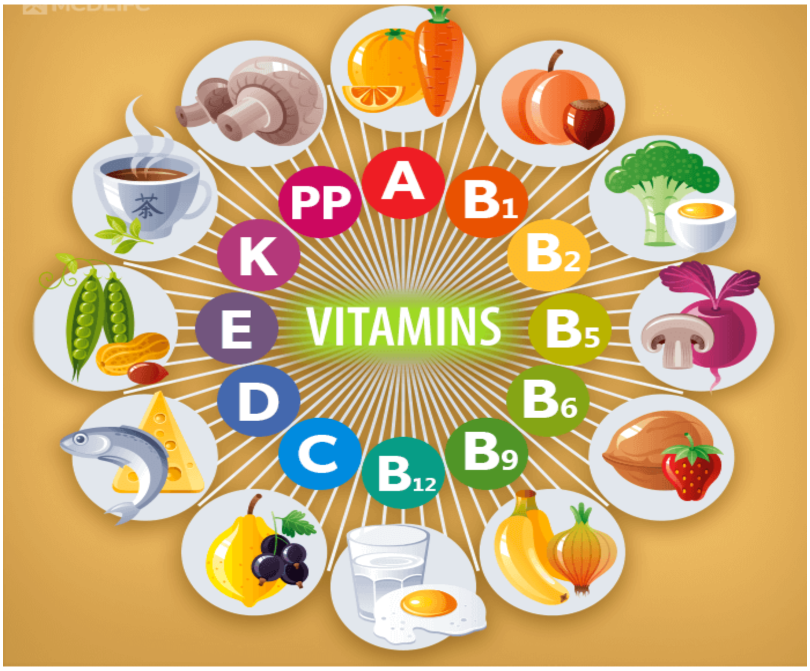

اوږدوالي ته نه پریږدي. ویټامین سي یو ډول انتي اکسید دی چې په بدن کې د التهاب د کمېدو لامل کیږي.

د ژمي په موسم کې د اړتیا وړ ویټامین سي له نارنجبابو (مالټه، کینو، نارنج او لیمو) او ژیړ رنګو سبزیجاتو څخه لاس ته راوړلی شو.

ویټامین ډي:

ډي ویټامین

که څه هم د ویټامین ډي استعمالولو ته د ټول کال په اوږدو کې اړتیا ده، مګر د ژمي په موسم کې دې ډول ویټامین ته ستاسو اړتیا نوره هم زیاتیږي. د ژمي په اوږدو کې شاید ځینې کسان د لمر د نشتون له امله د عضلو او هډوکو په درد اخته شي. د پوهانو په خبره د ۷۰ کلونو څخه شکته عمر لرونکي باید هره ورځ ویټامین ډي استعمال کړي او لږ تر لږه هره ورځ ۳۰ دقیقي په مستقیم ډول لمر ته ځان جوړ کړي.

ویټامین اي :

د دې ویټامین استعمال د پوستکي د روغتیا او سلامتیا لپاره ډېر اړین دي او د ژمي په موسم کې د پوستکي د وچوالي مخنیوی کوي. ویټامین اي په غوښته، کب، بادام او نورو خوړو کې پیدا کیږي.

ویټامین بي کمپلکس:

د ویټامین (بي) د ډلې ټول ویټامینونه په ژمي کې په کافي اندازې سره استعمال کړئ. دغه ویټامینونه کاربو هایدریډ په انرژۍ بدلوي چې د سون لپاره غوړ او پروتینونه مصرف کړي. په همدې دلیل ویټامین ب کمپلکس په ځانګړې توګه ویټامین بي ۱۲ له هغې دیپرېشن او اضطراب څخه هم مخنیوی کوي، چې د ژمي په موسم کې د لنډو ورځو له امله خلکو ته پیدا کیږي.

اومګا ۳:

دغه ویټامین ندی مګر د ژمي په موسم کې ستاسو په روغتیا کې مهم رول لوبوي. امګا۳ غوړ اسیدونه د وینې د غوړو کچه برابروي. ډېری کسان د ژمي په موسم کې د عضلو په ناروغیو باندې اخته کیږي او دا په داسې حال کې ده چې د اومګا۳ مصرف د عضلو د درد مخنیوی کوي.

څه ډول له اسلام سره د خلکو مینه پیدا کولی شو؟

قدرمنو لوستونکو او دعوتگرو ورونو !

د اسلام سره د خلکو د مینې او لېوالتیا د زیاتولو په لړ کې هر دعوتگر ته ښايي چې د خلکو په روزنه او ښودنه کې له تَدرّج(مرحله واره توګه) او لوړې حوصلې څخه کار واخلي، او پخپل دعوت کې د خلکو تر منځ موجود فکري، عقیدتي او ایماني فرقونه په پام کې ونیسی. دبېلګې په توګه : دا به د عقلمندۍ خبره نه وي چې ته د یو نوي مسلمان شوي تن څخه هغه ډول مطالبات یا غوښتنې وکړی کوم چې په اسلام کې د زیږېدلي او د هغه په

غېږ کې د لوېبدلي مسلمان څخه یې غوښتنه کیږي او دا ځکه چې دا شخص له هغه تن سره خورا تفاوت لري چا چې اسلامي کلتور او تقالید د خپلې کورنۍ او ټولنې څخه زده کړی وي .

له گناهگار سره نرمي وکړئ، نه تشدد:

له گناهونو څخه توبه ویستونکی انسان سره نرمي او ښېګڼه کول د هر دعوتگر لپاره یو ضروري کار دی او دا ځکه چې نوموړی شخص د نوي او تازه مسلمان شوي تن په څېر وي ـــ دا په دې معنا چې که چیری یو شخص خپل د عمر یوه برخه په معصیتونو او د راز راز گناهونو په ترسره کولو کې تېره کړي ، بیا الله تعالی ته توبه وباسي او حق ته په خپل زړه کې ځای ورکړي او نیکۍ ته یې سینه پراخه شي او په روغ نیت توبه وباسي او په اسلام باندی د استقامت لارې ته راوګرځي؛ نو په دې لړ کې ستاسې مسؤلیت دا دی چې: له داسې تن سره نیکي او ښېګڼه وکړئ. د هغه په اړه داسې وانګېرئ چې اوس نوی او تازه مسلمان شویدی.

په ابتداء کې د لږ و اعمالو او آسانه الهي احکامو په اړه ورته سپارښتنه وکړئ تر څو یې په دې لاره کې پښې ټینګی شي او دا تر هغې پوری چې تر څو د دغه تن ایماني ریښې د اصلاح او تقوی په ځمکه کې ژورې ولاړې شي.

له دې وروسته به اوس ورته آهسته آهسته د غوره چارو د تر سره کولو امر کوئ.

که چیری پخوا یې یواځې فرائض تر سره کول؛ نو اوس به په دوهم پړاو کې تاسې ورته د سنتو د تر سره کولو سپارښتنه هم وکړئ.

که پخوا به تاسې ورته یواځې د کبیره گناهونو څخه د ځان ساتلو توصیه کوله؛ نو اوس ورته د صغیره گناهونو څخه هم د اجتناب توصیه وکړئ.

په همدې توګه سره د وخت په تېرېدلو سره به بیا ورته د شبهاتو څخه د ځان ژغورنې ټینګار وکړئ (و مَنِ اتّقَی الشُّبُهاتِ ، فقدِ اسْتبرْأَ لِدِیْنِهِ و عِرْضِهِ) او هر هغه چا چې په اسلام کې د شبهاتو څخه ځان وژغوره؛ نو هغه د خپل دین او ناموس ژغورنه وکړه [یعنې د خلکو له خبرو څخه یې ځان وژغوره] چې همدېته متقي انسان وایی او همداسې نور.

زما ګیله او شکوی:

ما له یو لړ دعوتگرو ورونو څخه سخه ګیله وکړه کله چې دوي یو داسې هیواد ته ځي چې مېشتو خلکو یې 50 کاله یا زیات د کمونستي رژیم لاندی تیر کړي وي او ځوانان او پیغلی یې په همداسې یوې مُلحده او بې دینه چاپیریال کې سره راستر شوي وي چې له اسلام سره نا اشنا وي او په بشپړه توګه یې ورته شا کړی وي او داسې وخت یې هم نه وي موندلی تر څو ورسره آشنا شي او یواځې د اسلام په اړه دومره پوهیږي چې پر ژبه باندی د شهادت د کلیمې ویلو ته اسلام وایي او د دې دین سره مینه ورته له نیکونو میراثي پاتی وي؛ نو ما یو لړ دعوتګر ورونه ولیدل چې له بده مرغه له همدغسې خلکو سره د اسلام په لوري په بلنه کې د دوي نارینه او ښځینه ؤ ته په ابتداء کې د مُخْتلفٌ فِیْهِ یا اختلافي مسائلو څخه پیل کوي او په سر کې ورته خپل مذهب ته بلنه ورکوي او سمدلاسه ورته وایي چې: نارینه به ږیره پرېږدي او ښځه به حجاب اغوندي.

ما په جاپان کې پر یو لړ هغو دعوتگرو ورونو تنقید او سخته نیوکه وکړه چا چې نویو او تازه مسلمان شوو خلکو ته تر هر څه دمخه د اسلامي شریعت درانده احکامات بیانول او پر دوي یې د اسلام پراخه کړۍ راتنګوله او په فرضي عبادتونو سربېره یې دوي په مباحاتو باندی بوخت کړي ؤ. دا تر دې چې ځینو ما ته وویل: اوس په جاپان کې د پخوا په څېر اسلام ته خلک زړه نه ښه کوي او دا ځکه چې دوي وایي : ((إِنّ دِیْنَکُمْ کَثِیْرٌ التکالِیْفِ)).ستاسې دین خو زیات حُکمونه او عبادتونه لري. ما دوي ته څرګنده کړه چې: د دې کار بنسټیز سبب تاسې پخپله یاست او دا ستاسې ناسمه دعوتي تګلاره ده چې دوي ته په ښودنه کې د دې پر ځای چې دوي له اسلام سره آشنا کړی، لا نور یې هم ور څخه زړه توري کوی.

اوس به په مناسب لنډیز سره یو لړ هغو مهمو لاملونو او سببونو ته اشاره وکړو چې په کارولو سره یې خلک د اسلام څخه منفور او زړه توري کیږي، چې دلته ترې د 3 مهمو لاملونو یادونه کوو، لکه:

لومړی: له خلکو سره ناوړه چلند او له خشونت څخه کار اخستل.

بېشکه چې د یو دعوتگر غوره اخلاق، نرمي، له خندا ډکه او بشاشه څېره او له زیږ چلن څخه ځان ساتنه د خلکو زړونه ښکار کوي او د یو دعوتګر اړیکې د ټولنې له خلکو سره پیاوړی کوي او بل لوري ته دا خشونت، غلظت او سخت زړیتوب دی چې خلک یې پر وړاندی د زغم تاب نه لري او کولی شو چې دېته د خلکو منفور او رنځور اخلاق وواېو نه زړه راښکونکي اخلاق ـــ او دا خو ټولو ته څرګند حقائق دي.

پیغمبر اکرم (صلی الله علیه وسلم) به څه ډول تعامل کاوه؟

د پیغمبر اکرم (صلی الله علیه وسلم) اخلاق تر ټولو اوچت اخلاق ؤ، له خلکو سره به یې ښه چلند کاوه او د هغوي له تېروتنو او خطاګانو پر وړاندی به یې د ښښنې له دیپلوماسۍ څخه کار اخسته خو که چیری داسې نه وای؛ نو ټول صحابه کرام به ورڅخه زړه توري شوي وای چې قرآنکریم همدې خبرې ته داسې اشاره کړیده: ((فَبِمَا رَحْمَةٍ مِنَ اللَّهِ لِنْتَ لَهُمْ وَلَوْ كُنْتَ فَظًّا غَلِيظَ الْقَلْبِ لَانْفَضُّوا مِنْ حَوْلِكَ)). سورة آل عمران آَیت 159 .

ترجمه: نو دا د لورونکي الله تعالی د بې ساري رحمت له کبله دی [چې پر تا او ستا په صحابه کرامو باندی شویدی ای محمده !] چې ته پر دوي باندی زړه سوانده (خواخوږی انسان وی) یې او که چیری ته (ای محمده (صلی الله علیه وسلم)) بدخویه او سخت زړی انسان وای؛ نو خامخا به دوي (صحابه کرام) ستا له شاوخوا څخه ګرځېدلی (خواره واره شوي) وای.

دویم: ناوړه لباس او د ظاهري ښکلا خیال نه ساتل:

د اسلام څخه د خلکو د تنفیر یا زړه توري کېدلو له نورو سببونو او له عمده لاملونو څخه یو هم ظاهري ښکلا ته پاملرنه نه کول دي چې دا کار د ننې عصر ماډرنو ځوانانو او عامه خلکو ته ددې تصور ورکوي چې دا د ټولنې وروسته پاتې شخص دی او یا دا چې دا د ننې عصر له دائرې څخه بیرون ژوند کوي، حال دا چې نبي کریم (صلی الله علیه وسلم) به تل دا هڅه کوله چې تر څو د هغه یاران او ملګري عالي ذوق ، ښه سلیقه او ښکلی مظهر ولري .

نبي کریم (صلی الله علیه وسلم) یوه ورځ خپلو دوستانو ته وویل: هغه تن به جنت ته داخل نشي د چا په زړه کې چې د یوې مثقال د ذرې په اندازه هم کبر وي، یو تن وویل: ای د الله رسوله ! زه یو داسې تن یم چې په هر څه کې مې ښکلا خوښیږي دا تر دې پورې چې د څپلیو او پڼیو په اغوستلو کې هم زه دا خوښه نه ګڼم چې بل تن دې له ما څخه سبقت او مخکی والی وکړي، آیا دا هم کبر دی ؟ هغه (صلی الله علیه وسلم) ورته وویل: ((إِنّ اللهَ جَمِیْلٌ یُحِبُّ الْجَمَالَ)) ـ یعنی الله تعالی ښکلی دی او ښکلا خوښوي، کبر همدېته وایي چې حق ته غاړه کې نه ږدی او خلک خوار او سپک وګڼی. څومره ښه او ریښتینی خبره ده چې : ((إِنّ اللهَ جَمِیْلٌ یُحِبُّ الْجَمَالَ)).

دریم: زړه راښکونکی او زړه تورونکی انځور:

تر دې هم مهمه دا ده چې د اسلام هغه شکل چې ته یې خلکو ته وړاندی کوی، یا خو به زړه راښکونکی وي او یا خو به منفور شکل وي، یا به د اسلام څخه خوشحاله کوونکی څېره وي او یا هم د اسلام څخه منفوره څېره، دا په دې معنا چې کله کله ځینې خلک د اسلام ښکلې څېره په داسې بد شکل سره خلکو ته وړاندی کوي چې له وېرې یې پر انسان باندی لړزه راځي او له سختۍ څخه یې د پوستکي ویښتان نیغ درېږي او په یادولو سره یې د انسان په زړه کې د وېری او د خوف موجونه او څپې راولاړېږي.

دا د اسلام څخه یو سقیم او بیمار تصور دی

****

Inspired Foundation Weekly Reminders

BRANCHES OF IMAN:

Rights Of Muslims Upon Us

INTRODUCTION

The rights that one Muslim has over another are many, some of which are individual obligations (Fardu 'Ayn) that are required of each person, and if he fails to do them he is sinning. Others are communal obligations (Fardu Kifaaya); if some people do them, the burden of sin is waived for the rest. And some are mustahabb (encouraged) but not obligatory, so the Muslim is not sinning if he does not do them.

The following sahih hadith narrated by Muslim is regarded as the foundation of Islamic unity and brotherhood. It promotes rights and practices which bring our hearts together and condemns all that which causes disunity and hatred.

قَالَ رَسُولُ اَللَّهِ -ﷺ- { لَا تَحَاسَدُوا وَلَا تَنَاجَشُوا, وَلَا تَبَاغَضُوا, وَلَا تَدَابَرُوا, وَلَا يَبِعْ بَعْضُكُمْ عَلَى بَيْعِ بَعْضٍ, وَكُونُوا عِبَادَ اَللَّهِ إِخْوَانًا, اَلْمُسْلِمُ أَخُو اَلْمُسْلِمِ, لَا يَظْلِمُهُ, وَلَا يَخْذُلُهُ, وَلَا يَكْذِبُهُ, وَلَا يَحْقِرُهُ, اَلتَّقْوَى هَا هُنَا, وَيُشِيرُ إِلَى صَدْرِهِ ثَلَاثَ مرات, بِحَسْبِ اِمْرِئٍ مِنْ اَلشَّرِّ أَنْ يَحْقِرَ أَخَاهُ اَلْمُسْلِمَ, كُلُّ اَلْمُسْلِمِ عَلَى اَلْمُسْلِمِ حَرَامٌ, دَمُهُ, وَمَالُهُ, وَعِرْضُهُ} — رواه مسلم

"Do not envy one another; do not deceive one another; do not harbour hatred against one another; do not turn away (cut ties) from one another; and do not undercut one another in business transactions; but [rather] be slaves of Allah and brothers amongst yourselves. A Muslim is the brother of a Muslim. He does not oppress him, nor does fail him (or humiliate), nor does he lie to him, nor does he look down upon him. Piety is here - and he pointed to his chest three times. It is evil enough for a Muslim to hold his brother Muslim in contempt (to belittle). Every Muslim's blood, property and honor are unlawful to be violated by another Muslim." [Narrated by Muslim]

Fulfilling the needs of Muslims

Fulfilling their needs, which has 3 levels:

(1) The least virtuous of the 3 is to fulfill their needs if help is requested while you're able to offer it, and to do so in a cheerful & helpful manner.(2) The moderate level of fulfillment is to meet their needs without being asked!

(3) The highest virtue is to prioritise your brother's needs over your own. This is the quality that the Ansār had towards the Muhājirūn. Allah ﷻ says:

Those (the Ansār) who were already firmly established in their homes [in Medina], and firmly rooted in faith, show love for those who migrated to them for refuge and harbor no desire in their hearts for what has been given to them. They give them preference over themselves, even if they too are poor: those who are saved from their own souls' greed are truly successful. [Qur'an, 59:9]

Making Duaa'

Making Duaa - A forgotten right

Making Duaa for our brethren in their lifetimes and after death is a right neglected by many. We will thus mention a few of its virtues in the hope of inspiring our brothers and sisters

- Abud-Darda' (May Allah be pleased with him) reported: The Messenger of Allah (ﷺ) said:

يقُولُ: دَعْوةُ المرءِ المُسْلِمِ لأَخيهِ بِظَهْرِ الغَيْبِ مُسْتَجَابةٌ، عِنْد رأْسِهِ ملَكٌ مُوكَّلٌ كلَّمَا دَعَا لأَخِيهِ بخيرٍ قَال المَلَكُ المُوكَّلُ بِهِ: آمِينَ، ولَكَ بمِثْلٍ

"The supplication of a Muslim for his (Muslim) brother in his absence will certainly be answered. Every time he makes a supplication for good for his brother, the angel appointed for this particular task says: 'Aameen! May it be for you, too'" [Muslim].

- Duaa' is also one of the best practical solutions to overcoming negative thoughts and envy towards others. Anytime Shaytan whispers a negative thought about others, respond by making Duaa' for that person! By doing so, you are avoiding a sin (envy and negative thinking) and also attaining a reward.

Rights upon your tongue: Silence

This right of Muslims upon us means to restrain yourself from mentioning a fellow brother or sister's defects (in their presence or absence), avoid disputes, and resist unnecessary inquiries into private matters. Also, one must conceal their secrets (even after cutting ties), not backbite about their families/loved ones nor inform them of others' backbiting.

Rights upon your tongue: Speech

However, one must break this silence in situations where it is obligatory to command righteousness & forbid evil, or when unable to find a concession. Your intervention in such a circumstance is actually an act of kindness, regardless of people's perceptions.

Our Prophet ﷺ said:

قُلِ اَلْحَقَّ, وَلَوْ كَانَ مُرًّا

"Say the truth even though it is bitter (i.e. difficult to admit") (Sahih, Ibn Hibbān).

Other important rights

Abu Hurayrah (RA) reported that our Messenger (ﷺ) said:

"The rights of one Muslim over another are six." It was said: What are they, O Messenger of Allaah? He said: "If you meet him, greet him with salaam; if he invites you, accept the invitation; if he asks for advice, give him sincere advice; if he sneezes and praises Allaah, say Yarhamuk-Allah (may Allaah have mercy on you); if he falls sick, visit him; and if he dies, attend his funeral." [Narrated by Muslim]

- Returning the greeting of salaam is obligatory if the greeting is given to one person. If it is given to a group, then it is obligatory upon the group (fard kifaayah or communal obligation; if one of the group returns the greeting, the obligation has been met). With regard to initiating the greeting, the basic principle is that it is Sunnah Mu'akkadah.

- Visiting the sick is a communal obligation (fard kifaayah).

- Attending funerals is also a communal obligation (fard kifaayah).

- With regard to accepting invitations, if the invitation is to a wedding feast, then the majority of scholars are of the view that it is obligatory to accept unless there is a legitimate shar'i reason not to do so. If it is for something other than a wedding feast, the majority are of the view that it is Mustahabb. But there are conditions for accepting invitations in general terms.

- With regard to saying Yarhamuk-Allah (May Allah have mercy on you) to one who sneezes, there is a difference of opinion concerning the ruling. According to our Madhhab (Hanafi School) and the Hanbali school, it is an individual obligation (fard 'ayn). To conclude, it is obligatory on the one who hears the sneezer praise Allah to respond by saying Yarhamuk-Allah

- With regard to giving him advice if he asks for it, it is most likely that offering advice is a communal obligation. One Hanbali scholar (Ibn Muflih) said that it is an individual obligation (Fardi Ayn) even if not requested. "The apparent meaning of the words of Ahmad and our companions is that it is obligatory to offer advice to the Muslim, even if he does not ask for it, as is the apparent meaning of the reports."

We ask Allah (SWT) to grant us all the correct understanding of the rights of our muslim brothers and sisters upon us. We ask Him to enable us to fulfill these rights to the best of our abilities, allahumma aameen!

ISLAMIC CONCEPT OF SPIRITUALITY

To answer this it is necessary to study carefully the difference between the Islamic concept of spirituality and that of other religions and ideologies. Without a clear understanding of this difference it often happens that, when talking about the spirituality in Islam, many of the vague notions associated with the word 'spiritual' unconsciously come to mind; it then becomes difficult for one to comprehend that this spirituality of Islam not only transcends the dualism of spirit and matter but is the nucleus of its integrated and unified concept of life.

Body-Soul Conflict

The idea which has influenced most the climate of philosophical and religious thought is that body and soul are mutually antagonistic, and can develop only at each other's expense. For the soul, the body is a prison and the activities of daily life are the shackles which keep it in bondage and arrest its growth. This has inevitably led to the universe being divided into the spiritual and the secular.

Those who chose the secular path were convinced that they could not meet the demands of spirituality, and thus they led highly material and hedonistic lives. All spheres of worldly activity, whether social, political, economic or cultural, were deprived of the light of spirituality; injustice and tyranny were the result.

Conversely, those who wanted to tread the path of spiritual excellence came to see themselves as 'noble outcasts' from the world. They believed that it was impossible for spiritual growth to be compatible with a 'normal' life. In their view physical self-denial and mortification of the flesh were necessary for the development and perfection of the spirit. They invented spiritual exercises and ascetic practices which killed physical desires and dulled the body's senses. They regarded forests, mountains and other solitary places as ideal for spiritual development because the hustle and bustle of life would interfere with their meditations. They could not conceive of spiritual development except through withdrawal from the world.

This conflict of body and soul resulted in the evolution of two different ideals for the perfection of man. One was that man should be surrounded by all possible material comforts and regards himself as nothing but an animal. Men learnt to fly like birds, swim like fish, run like horses and even terrorize and destroy like wolves but they did not learn how to live like noble human beings. The other was that the senses should be not only subdued and conquered but extra-sensory powers awakened and the limitations of the sensory world done away with. With these new conquests men would be able to hear distant voices like powerful wireless sets, see remote objects as one does with a telescope, and develop powers through which the mere touch of their hand or a passing glance would heal the un-healable.

The Islamic viewpoint differs radically from these approaches. According to Islam, God has appointed the human soul as His Khalifah (vicegerent) in this world. He has invested it with a certain authority, and given it certain responsibilities and obligations for the fulfillment of which He has endowed it with the best and most suitable physical frame. The body has been created with the sole object of allowing the soul to use it in the exercise of its authority and the fulfillment of its duties and responsibilities. The body is not a prison for the soul, but its workshop or factory; and if the soul is to grow and develop, it is only through this workshop. Consequently, this world is not a place of punishment in which the human soul unfortunately finds itself, but a field in which God has sent it to work and do its duty towards Him.

Therefore spiritual development should not take the form of a man turning away from this workshop and retreating into a corner. Rather, man should live and work in it, and give the best account of himself that he can. It is in the nature of an examination for him; every aspect and sphere of life is, as it were, a question paper: the home, the family, the neighborhood, the society, the market-place, the office, the factory, the school, the law courts, the police station, the parliament, the peace conference and the battlefield, all represent question papers which man has been called upon to answer. If he leaves most of the answer-book blank, he is bound to fail the examination. Success and development are only possible if man devotes his whole life to this examination and attempts to answer all the question papers he can.

Islam rejects and condemns the ascetic view of life, and proposes a set of methods and processes for the spiritual development of man, not outside this world but inside it. The real place for the growth of the spirit is in the midst of life and not in solitary places of spiritual hibernation.

Criterion of Spiritual Development

We shall now discuss how Islam judges the development or decay of the soul. In his capacity as the vicegerent (Khalifah) of God, man is answerable to Him for all his activities. It is his duty to use all the powers which he has been given in accordance with the Divine will. He should utilize to the fullest extent all the faculties and potentialities bestowed upon him for seeking God's approval. In his dealings with other people he should behave in such a way as to try to please God. In brief, all his energies should be directed towards regulating the affairs of this world in the way in which God wants them to be regulated. The better a man does this, with a sense of responsibility, obedience and humility, and with the object of seeking the pleasure of the Lord, the nearer will he be to God. In Islam, spiritual development is synonymous with nearness to God. Similarly, he will not be able to get near to God if he is lazy and disobedient. And distance from God signifies, in Islam, the spiritual fall and decay of man.

From the Islamic point of view, therefore, the sphere of activity of the religious man and the secular man is the same. Not only will both work in the same spheres; the religious man will work with greater enthusiasm than the secular man. The man of religion will be as active as the man of the world indeed, more active in his domestic and social life, which extends from the confines of the household to the market square, and even to international conferences.

What will distinguish their actions will be the nature of their relationship with God and the aims behind their actions. Whatever a religious man does, will be done with the feeling that he is answerable to God, that he must try to secure Divine pleasure, that his actions must be in accordance with God's laws. A secular person will be indifferent towards God and will be guided in his actions only by his personal motives. This difference makes the whole of the material life of a man of religion a totally spiritual venture, and the whole of the life of a secular person an existence devoid of the spark of spirituality.

Musa, only 15 years of age converted to Islam

By Musa Caplan

Prior to my conversion to Islam, I lived my life as a Jew. Although my family was not traditional, I learned Judaism from traditional Jews. I went to an Orthodox Jewish synagogue, and an Orthodox Jewish school. I lived, and continue to live, in a Jewish community in the United States where there is little diversity. And considering how much Judaism was involved in my life, I did not have any non-Jewish friends. But about a year ago, I began to chat online quite often and my e-mail list slowly began to fill with more and more Muslims. I developed a strong interest for studying other religions as well as my own. I paid special attention to Islam, for I knew it was a religion not much different than Judaism. We share many similar prophets (peace be upon them all), morals, values, and most importantly, we worship the same God — Allah. Although I knew much about Islam and knew it was a peaceful religion, I cannot say I did not have stereotypes. I was lucky because I knew many Muslims online, one of which was my girlfriend[1] who I consider to be my guide to Islam. She led me to the doors of Islam, and Allah took me through the rest [1]

I decided to look deeper into the faith. By doing so I discovered flaws in my own religion. According to the Old Testament, the great Prophet Aaron committed the worse sin possible. Due to pressure put upon him by the people while waiting for Moses to return with the Torah from Mount Sinai, he built an idol.

How could a great prophet possibly commit one of the three sins that are so great that one should prefer death before committing them? In the Quran, Moses comes down and sees the Jews worshiping the Golden Calf. At first he thinks it is the creation of Aaron and is angry at him; later he finds it was other Hebrews who had created this idol. A lot can be learned from this story.

Would a nation of people led by God really be forgiven for such a sin? My view on this story matches the Islamic view that the Old Testament has changed over the years. In the past, there have been many Cohaneem (religious leaders at the Holy Temple) who were corrupt. Couldn't it easily be possible for them to have changed Judaism to make it easier to observe and less time-consuming in order to make more money with their profession?

Another astonishing factor that led me to Islam is the scientific truth written in the Quran. The Quran mentions the human embryonic development long before it was discovered by science.

"And certainly We created man of an extract of clay, Then We made him a small seed in a firm resting-place, Then We made the seed a clot, then We made the clot a lump of flesh, then We made (in) the lump of flesh bones, then We clothed the bones with flesh, then We caused it to grow into another creation, so blessed be Allah, the best of the creators." (Quran 23:12-14)

The Quran also mentions how mountains are formed and talks about the layers of the atmosphere! These are just a few of so many scientific discoveries mentioned in the Quran 1400 years before discovered by science.

Here is one of the key factors that led me to explore my heart to find the truth of life. In Arabic, the word Islam comes from salama which means "to submit"; "purity" and "peace" come from the same root. The person submits to the One, the Merciful, and the Most Beneficent Allah; whereas other religions are named after people: Judaism comes from the tribe of Judea, Christianity from Jesus Christ, etc. Islam is a word derived from a verb; anyone who submits to Allah and believes in all the prophets is a true Muslim. Many of the great prophets mentioned in the Old Testament lived prior to Judaism and Judea; they submitted to God, and therefore they were all Muslims. And we shall live as the prophets lived, for they were great human beings.

Considering my situation of being very young and living in an all-Jewish area, it would be difficult to have my beliefs accepted. My parents and relatives are very respectful, but I am unsure how they would react if it is their own son who reverts to Islam. So for now, I am unable to live out an Islamic life to the fullest, but thanks to Allah, I am able to pray five times a day, I am able to study Islam online, and at least I am openly able to believe in one God and express those feelings. In some ways it can be very difficult. I become more emotional than most people would when I debate something involving Muslims, for example the Middle East. When I talk about Israel, my whole family supports Israel and doesn't know the truth of what goes on to Palestinians, but I think they should have proper treatment for the Palestinians. And when they talk about this situation, I become easily offended, especially if they bring up the idea that it is "the Jewish Holy Land" and "Promised Land."

Because I have not yet told my parents of my reversion to Islam, I am unable to attend prayers at a mosque. As I stated before, my area has little diversity and all the mosques are far away. I have never had the opportunity to do Shahadah in front of witnesses[2] although I have said Shahadah for the best witness of all — Allah. When I am 16 in about one year, I will be able to drive to the mosque, in sha' Allah (Allah willing). The most important thing is to improve the person I am. I try to avoid my friends who do drugs, watch porn, drink alcohol, and steal. It is not always easy to avoid close friends, but I try my best for the sake of Allah. And I hope over time my personality will meet what Allah wishes to see from us all.

When studying Quran, my advice to you is to read it for yourself. Looking at biased websites, you are not able to see the full content of a verse. [2]

Through this whole experience I have discovered that I did not find Islam, I re-embraced Islam; nor did I convert, I reverted; and on my ride from darkness to light, it has only made me a stronger, more spiritual, and a better human being. May Allah guide us all to the truth that I was led to.

Ash-hadu an la ilaha illa Allah, wa ash-hadu anna Muhammad rasulu Allah![3]

----

[1]Although this phenomenon is quite common, Islam in no way endorsing pre-marital relationships between the sexes – IslamReligion.

[2]The Shahada is the testimony one vows to enter Islam, that none is to be worshipped except God, and that Muhammad is a Messenger of God. It is not necessary that their be witnesses to this – IslamReligion.

[3]This is the Shahada mentioned earlier pronounced in Arabic – IslamReligion.

media@hayatfoundation.org.uk
hayatfoundationuk
+44 7588 811824 - +44 7508 848893
www.hayatfoundation.org.uk
تماس با ما

ماهنامه حراء Monthly Hera میاشتنی
ماهنامه تربيتي علمي وديني